

לבטי

קיצור סיפור הגעתה של בטי עדר לכפר הנשיא הוא למעשה סיפורם של הרבה מהותיקים. ברכבת קינדר טרנספורט מגרמניה לאנגליה, הצטרפות לתנועת הבונים, הכשרה חקלאית בחוה אנגלית, יציאה בסוד לצרפת, מסע באניית מעפילים, מחנה מעצר בקפריסין, מחנה מעצר בעתלית בישראל, כפר בלום, חדרה, מנסורה ועלייה לישוב הקבע. תשנו פה ושם את שם ההכשרה, את שם אניית המעפילים, ואת ארץ המוצא וזהו הסיפור של הורינו.

תאריך הולדתה של אימי היה 27 במרץ. יום הולדתה של בטי חל ב 28.למרץ. כל שנה ב 27.3 הייתה בטי מגיעה אל אימי עם מתנת יומולדת קטנה וכרטיס ברכה. למחרת ב 28.3 הייתה נדידה לכיוון השני ואימי הייתה מגיעה אל בטי עם כרטיס ברכה ומתנה צנועה.

מכיוון שאני נולדתי ב 30.3 תמיד אזכור בסוף מרץ באימי ובבטי ששמרו אמונים אחת לשניה בימי ההולדת.

את בטי אני זוכרת כמתנהלת בנאמנות מוחלטת למשפחתה. לא עבר יום מבלי שהרימה טלפון לילדים והתעניינה בכל נכד. לפי מה שסיפרו עליה בני משפחתה בלווייה, היה ברור שהם נהנו והעריכו והוקירו את האהבה והמסירות והאיכפתיות שהעניקה לכל אחד מהם, ובעיקר מזכרת כחוט השני החלה המתוקה עם החמאה.

אבא שלי ז"ל אהב בבדיחות הדעת לתת כל מיני כינויים לחברים בקיבוץ. לבטי ששם משפחתה הקודם היה פיינכוכן הוא קרא בטי עוגיה מתוקה. ואכן כינוי מתאים למי שניסתה להמתיק את היום לכל בן ובת משפחה שבאו בצל קורתה.

יהי זכרך ברוך ומתוק לכל מי שהכיר אותך.

צילה בן רשף

